

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 193/2022-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Csp 91/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. februára 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Csp 91/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým prikáže okresnému súdu v jeho veci konať bez zbytočných prieťahov a prizná mu finančné zadosťučinenie v sume 1 500 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu vyplýva, že sťažovateľ podal 28. marca 2018 na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 500 eur. Platobný rozkaz z 19. apríla 2018 napadol žalovaný odporom. Po zrušení platobného rozkazu a podaní návrhu sťažovateľa na pokračovanie v konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bola vec 13. júna 2019 postúpená okresnému súdu.

3. Sťažovateľ podal 3. apríla 2019 žiadosť o pripustenie zmeny účastníka konania, a to ako právny zástupca nového navrhovaného žalobcu. Dňa 25. septembra 2019 vyzval okresný súd sťažovateľa na doplnenie podania v zmysle § 80 Civilného sporového poriadku. Sťažovateľ doručil okresnému súdu 27. septembra 2019 žiadosť o pripustenie zmeny účastníka konania, a to o zámenu subjektu na strane žalobcu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočnému prietahu a porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa ústavy. Podľa sťažovateľa od postúpenia súdneho spisu nevykonal okresný súd ani jeden procesný úkon. Napriek urgencii sťažovateľa z 23. februára 2021 a následne zo 14. decembra 2021 okresný súd nerozhodol ani o žiadosti o pripustenie zmeny účastníka konania na strane žalobcu.

5. Vo veci ide o spor, ktorý nie je skutkovo, právne či procesne zložitý. Sťažovateľ svojím postupom žiadnym spôsobom neprispel k neprimeranej dĺžke napadnutého konania. Zdlhavosť napadnutého konania, počas ktorého nedošlo k odstráneniu právnej neistoty, žiada sťažovateľ kompenzovať aj priznaním finančného zadosťučinenia, ktoré „*vyčísluje vo výške trojnásobku predmetu samotného konania.*“

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v dôsledku nečinnosti okresného súdu.

7. V posudzovanom prípade ústavný súd z ústavnej sťažnosti a zo súdneho spisu považuje za preukázané, že napadnuté konanie začalo pred okresným súdom postúpením veci 13. júna 2019. O návrhu sťažovateľa o pripustenie zmeny subjektu na strane žalobcu rozhodol okresný súd vyhovujúcim uznesením z 1. marca 2022. Následne 3. marca 2022 nariadil pojednávanie vo veci na 27. apríl 2022. Pred okresným súdom konanie vo veci sťažovateľa dosiaľ (teda v čase rozhodovania ústavného súdu) prebieha po celkovú dobu necelých štyroch rokov, ktorú vo všeobecnosti nemožno hodnotiť ako extrémne dlhú. V rámci označenej doby došlo nepochybne k nečinnosti okresného súdu. Na druhej strane podaná urgencia sťažovateľa na rozhodnutie v jeho veci splnila požadovaný účel, keďže v pomerne krátkom čase po jej podaní bolo rozhodnuté o pripustení zmeny subjektu a vo veci sťažovateľa nariadené pojednávanie.

8. Ústavný súd odkazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 375/08, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietáhmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. Pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zjavná neopodstatnenosť sťažnosti môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. II. ÚS 93/03, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018), prípadne ak argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015).

10. Ústavný súd do úvahy zobral aj predmet sporu (nárok na zaplatenie sumy 500 eur), ktorý aj keď je pre sťažovateľa nepochybne dôležitý, nepatrí do kategórie tzv. citlivých konaní, ktoré by si vyžadovali zo strany vo veci konajúceho súdu osobitný prístup (ako to je napríklad v prípade pracovnoprávných sporov alebo v konaniach vo veci starostlivosti o maloletých).

11. S prihliadnutím na celkovú dobu konania pred okresným súdom a skutočnosť, že sťažovateľom uplatnená urgencia okresnému súdu splnila svoj účel, je potrebné vyhodnotiť zistené prietahy v napadnutom konaní iba ako ojedinelý prietah, ktorý nedosahuje takú intenzitu, že by bolo možné dospieť k záveru o zbytočných prietáhoch v postupe okresného súdu a o porušení označeného základného práva sťažovateľa.

12. Nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní nedosahuje takú intenzitu, ktorá by nasvedčovala tomu, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd pri posudzovaní postupu okresného súdu zohľadnil aj všeobecne známu skutočnosť, že mimoriadne opatrenia proti šíreniu ochorenia COVID-19 ovplyvnili aj riadnu činnosť všeobecných súdov v priebehu prevažnej časti obdobia, ktorého sa nečinnosť okresného súdu v podstatnom dotýka.

13. Na základe uvedeného ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietol.

14. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a v prípade nečinnosti okresného súdu v ďalšom priebehu konania sa sťažovateľ môže obrátiť na ústavný súd s novou ústavnou sťažnosťou.

15. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu